

KIWIOR (6) *sb m*

-ór (2), -or (1) *Mącz* (2 : 1). ◇ -or- z *tekstów nie oznaczających ó*.

sg N kiwiór (3). ◇ *L* kiwiorze (1). ◇ *pl A* kiwiory (1). ◇ *L* kiwierzéch (1).

Sł stp notuje, *Cn brak*, *Linde XVI – XVIII w.*

Stożkowata czapka turecka i tatarska; petasus Mącz (6) : *BielSpr* 51v; Drugá chodzi by Turczyn w wyłokim kiwiorze. *ZbylPrzyg* A2v.

Zwrot: peryfr. »w kiwierzech tatarskich chodzić« = *wpaść w niewolę muzułmańską* (1): *Sturczyć* fye nam ledá kiedy [...] y w Zawoiach Tureckich/ y w Kiwierzéch Tátárfkich rychło nam z wámi chodzić połpołu/ iellize fye nie obaczyćie. *OrzQuin* Kv.

Wyrażenie: »kiwior turecki« = *cidaris, tiara Mącz* [*szyk 1 : 1*] (2): *Cidaris, Czapká/ proprie regum Persarum, Thurecki kiwiór. Mącz* 53a, 455c.

Szereg: »kołpak albo kiwior« (1): *Petasus, Wyłoka á fzeroka czapká/ kániáfta czapká/ też kołpak* álbo kiwiór może być zwan. *Mącz* 295a.

Synonimy: *kłobuk, kołpak.*

KW